

Mart Zirnask
mart.zirnask@ekspress.ee

Kümmekond aastat tagasi käis Arnold Looga (34) – tol ajal vihase padumetalbändi rögisev laulja – töövestlusel Tartumaal Sillaotsa põhikoolis.

“Kas te teate, missugune peab olema õige õpetaja?” urgitses komisjon. “Steriilne, sootu ja emotsioonitu. Nagu konn!”

Mõtlik-pedagoogiline paus. Looga oli õpetaja töövestlusel esimest korda elus.

“Te ju oskate selline olla?”

“Ei, andke andeks, aga tõesti ei oska,” kurtastas Looga.

Ent ta võeti siiski vastu. Paraku tuli noormehele vahetult enne õppeaasta algust Tartus hirmus taplus maha pidada – kohalike kantpeadega oma pikkade juuste pärast.

Selle tagajärjel seisis Sillaotsa põhikoolis järgmisel päeval tahvli ees uus bioloogiharidusega geograafiaõpetaja, kelle isikupärane tunnus olid verised sõrmekid.

Mis siin salata, õpetaja Looga pedagoogiline kõnepruuk kätkeb hetketi tähelepanuväärselt tugevat isikupära.

Kuulake ise, selliseid tähelepanekuid tegi Arnold Looga Tõrva gümnaasiumi üheteistkümnenda klassi bioloogiatunnis:

“Üksainuke mees – kui tal potentsi jätkub – võiks käima peale panna sadu naisi!”

“Kui mehel on hormonaalne tasakaal paigast ära, siis väliselt on ta mees nagu mees ikka. Noh – tisse ikka ees ei ole ja nii edasi.”

“Transseksuaalil on keha mehe oma, aga aju feminiseerunud. Mida sellisega peale hakata? Eks siis kirurgid teevadki kohe püksis tapatöö!”

Looga mõjub tahvli ees peaaegu nagu Gunnar Graps, kellel pidi laval olles kogu aeg “mentaalne pauer” taga olema.

Aga intonatsiooni poolest võiks ta ka vabalt käia kõrvalt Vikerraadios lastele unejutu lugemas.

Ka õpetaja Looga hariduslik-ideoloogilist platvormi võib pidada ohtlikult separatistlikuks.

Arnold Looga arvates on riigieksamid tarbetud ja keskmise gümnaasisti kupatamine aineolümpiaadidele pigem ajaraisk.

“Riigieksamid ajavad taga fakti-fakti-fakti-fakti!” pahandab Looga. “Mõtlemisvõime osa taandub marginaalseks. Minu eesmärk on ikkagi saada inimesed mõtlema. Et nad ikkagi süsteemile pihta saaksid!”

Ja olümpiaadile minek on Looga arvates pahatihti lihtsalt “ilge litakas vastu mune”. Absurdsete küsimuste pärast.

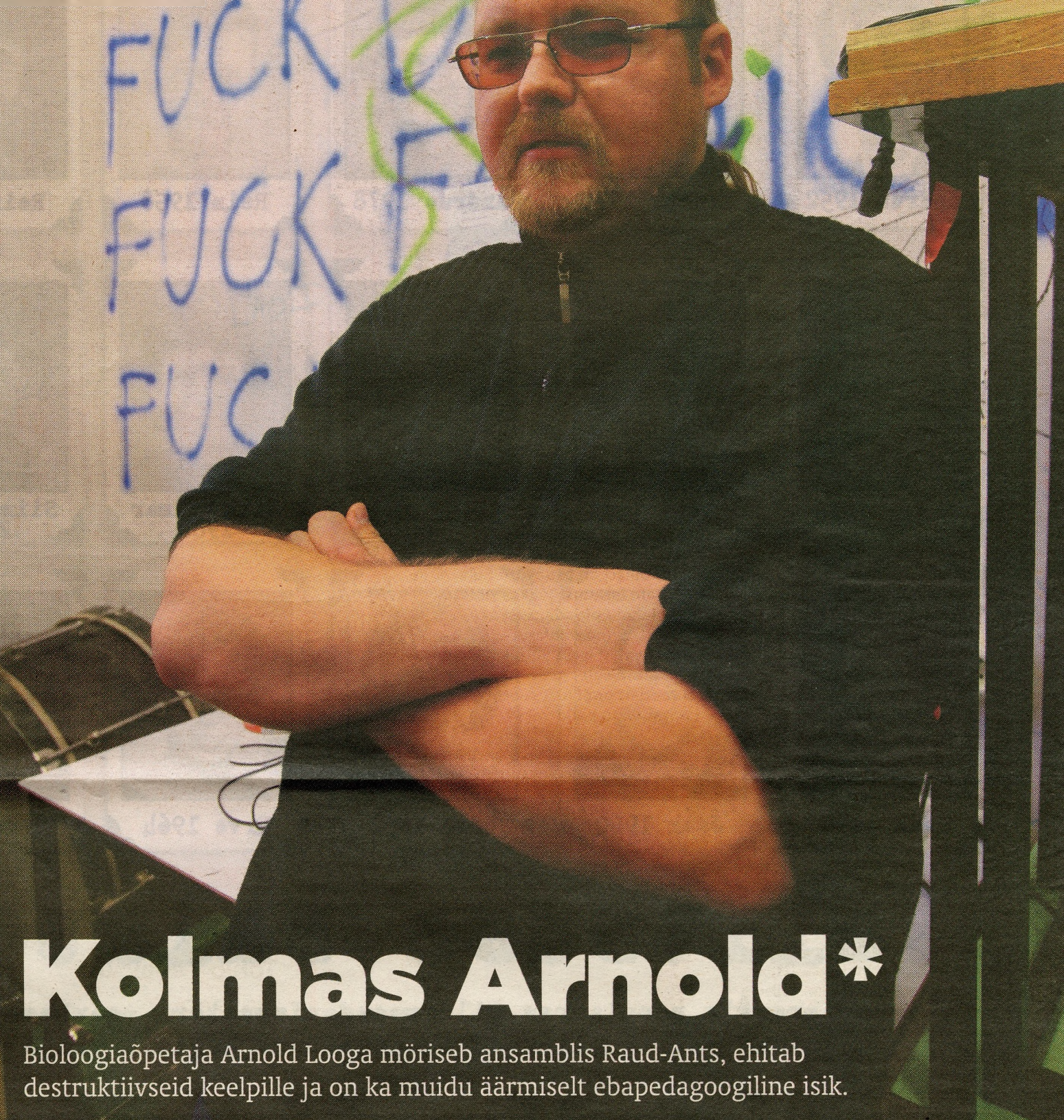
Lisaks ei häbene õpetaja Looga ajalehele tunnistada eraelulisi seiku, mille puhul iga eeskujulik õpetaja peaks tundma tugevat sisemist vajadust nöst punaseks minna.

Näiteks seda, kuidas ta tudengipäevil tarvitas hirmsaid alkohoolseid kokteile. Näiteks ühe – “Manatarga viikati” – koostisosad on viin ja valge kärbseseen.

Ega ka seda, kuidas ta kord Helmes kõrtsis käis (ta on õpetaja ka sealses kutsekoolis) ja hiljem jalgrattaga ühe kraavis puhunud kodaniku käest üle sõitis. Õõpimeduses, täiesti kogemata.

“Järgmisel päeval tuli mingi tüüp koolimaja

POLE EMOTSIOONITU KONN:
Ebakõlbeline vabavärss
Arnold Looga selja taga on
sliski kellegi teise looming.

Kolmas Arnold*

Bioloogiaõpetaja Arnold Looga mõriseb ansamblis Raud-Ants, ehitab destruktiivseid keelpille ja on ka muidu äärmiselt ebapedagoogiline isik.

Arnold Looga

■ Naisemees ja 2,5aastase tütre isa.

■ Lõpetanud Hugo Treffneri gümnaasiumi ja Tartu ülikooli bioloogina.

■ Õpetab mitmes koolis ja rahmeldab ka muul rindel; teeninud lisaraha ka ehitustöölisena (“Õpetamine on, jah, suht kallis hobi!”).

■ Osalenud vähemalt seitsme bändi tegevuses.

■ Jahimees ja ülikooliaegne hundiuurija (“Hunt on väga ajudega loom!”).

peal vastu, käsi kaelas,” räägib Looga. “Kurtis, et ei mäleta, mis juhtus, et võib-olla kukkus!”

Olgu siinkohal siiski öeldud, et praegu Arnold Looga enam napsu ei võta. Absoluutselt.

Õpetaja Looga hobi – musitseerimine mõrisevas ansamblis – on mõistagi äärmiselt ebapedagoogiline tegevus.

Tema praeguse ansambli nimi on Raud-Ants. See paneb regilaule vihasemasse võtmesse ja käis paar aastat tagasi koguni rahvuste Eurovisionil vajalasi esindamas.

Aga Sillaotsa põhikooli päevil – kui Looga, nagu juba öeldud, rögises laulda eriti hirmsas ja destruktiivses kollektiivis – algatas üks staažikam pedagoog ideoloogilise arutelu, kas selline inimene ikka peab õpetajana töötama.

Ja ükskord, kuskil külakeskuses, röögatas Arnold Looga mikrofoni nii koledasti, et kogu võimendus põles läbi.

Rögiseva muusika kuristikuradadele jõudis Arnold Looga juba poisina.

“Esimesele kassetile võtsin mingit suvalist kraami – olümpialaulud ja nii edasi. Aga teine oli

juba Cannibal Corpse,” mäletab ta. (See on üsna korralik röökimine ja müdistamine – MZ.)

Ja üks Looga esimesi bände – eriti brutaalne ja rögisev – sai pärast debüütkontserti Tartus tähtajatu lavakeelu.

Ent õpetaja Looga on destruktiivse muusika levikule ka muul moel teadlikult kaasa aidanud.

Ta sehkendab Tõrva noortekeskuses bändiruumiga ja organiseeris sinna peaaegu olematu raha eest hunniku katkiseid kitarre – ning sätis kõik need omapäi töökorda.

Lisaks on Arnold Looga mitukümmend muusikainstrumenti otsast lõpuni valmis ehitanud. Muuhulgas ka hokikepist välja kasvanud basskitarri ning kombaini vitstel ja Belarussi kardaanil põhineva basstrummi pedaali.

“Täitsa pael – hokikepil on kümnetonnise pilli saund, ausalt!” eufooritseb Looga. “Ja see pedaal on ka vihane riist. Noortekeskuses tagusid poisid kohe trummil naha puruks!”

Milliseid emotsioone ühe destruktiivse pilli valmishitamine haridustöötajas tekitab?

Looga raputab rusikaid ja skandeerib tükk

LAVAL: Arnold Looga (paremalt esimene) Raud-Antsuga rahvamuusikat väänamas. Regilaule õppis Looga vanaemalt.

Õpime koos Loogaga!

Kui kooliraamatud kogu vajalikku tarkust ei sisalda, harrastab Arnold Looga neid omatehtud õppematerjalidega täiendada. Järgnev väljavõte on konspektist pealkirjaga "Seedeelundkond":

"Kogu jämesoole mõte, sõltumata tema erinevatest jaotustest, on vee tagasiimemine organismi. Eks organism saadab erinevate näärmete kaudu soolde üpris palju vett. Nüüd tuleb see kõik kätte saada ja kordis olev soovitatavalt samuti. Inimesest erinevate lojuste seas teeb seda ehk kõige paremini kaamel, kelle pabulad on sedavõrd kuivad, et beduiinid neid suht koheselt pärast liivale laskmist lõkkes põletada saavad. Sellepärast ei saagi kõrbes lehma pidada, sest see loom kuseb ja pasandab end varsti veest tühjaks. Inimese jämesool töötab üldiselt hästi ja sõltuvalt vajadusest võib ka jämesool minna üle ühelt imemisrežiimilt teisele. Igasugused toidumürgitustega kaasnevad pasanteeriad ongi just seetõttu inimest nõrgendavad, et inimene kaotab liiga palju vett."

ARNOLD LOOGA PILLID: Alt üles kannel kondoleesa (Condoleezza Rice'i aineter), kahe päevaga tehtud kitarr ning kolmekeelne imebass nimega jööper.

aega "jess-jess-jess-jess!". Nagu väike poiss – ainult hääl on tükk maad jämedam.

Mööda ei saa ka õpetaja Looga hallist Volkswagen Passatist.

Passat pärineb aastast 1986, sellel on vildakas tagastange ning masin koliseb ja raputab peaaegu nagu soomuk. Looga võtab Tõrva kitsaid tänavaid sellise hooga, nagu oleks ta Pirita-Kose-Kloostri metsa ringrajal.

"Ei, ma ütlen, keevitada teda muidugi tuleb!" karjub Looga esiistmelt läbi kolina. "Aga muidu on tibens! Sillad on tugevad – see on Valgamaa teedel põhiline! Nii et..."

Nüüd teeb ta rooliga järsu tõmbe paremale, nii et allakirjutatu ja fotograaf ootsuvad edasi-tagasi nagu me-rehädalised.

"...Tont temaga!" resümeerib Looga rõgistades. "Pargime siia!"

Niisiis, mida sellisest mehest arvata?

Teinekord tuleb Loogal koolis vastutavate isikutega ikka ette jutuaJamisi, et ta läheneb ainele ülemäära vabalt ning et tema väljendusviis võiks olla "vähem intiimne" ja "vähem bioloogilisi termineid sisaldav".

Aga:

1. Atmosfäär suure rõgiseva hevikoli Arnold Looga üheteistkümnenda klassi bioloogiatunnis on peaaegu nagu Jaan Tätte ja Marko Matvere naistepäevakontserdil – valitseb hiirvaikus.

2. Pisikesed ja nõpsid Tõrva bänditüdrukud on tema ümber kobaras nagu mesilased (nii räägib noortekeskuse juhataja Merike Soomets).

3. Raud-Antsu muusika mõriseb õpilaste mobiiltelefonides ja bändi kontsertidel on mõnikord viis esimest rida Looga õpilasi täis.

4. Tõrva gümnaasiumi õppealajuhataja Irja Käärrik: "Kuulge, meil on mees koolis! Sellest tuleb kõigi kümne küünega kinni hoida!"

Mida ütleb kõige selle peale Looga ise?

"Selge see, õpetaja on maa sool. Aga ta ikkagi ei pea olema kogu aeg kammitud ja lipsuga – no seesama sootu ja steriilne konn. Sellisel juhul

on ta lihtsalt loll!"

Ja Looga räägib, kuidas Tartus Lõuna kõrgepingevõrkudes töötanud kunagi tähtsal koolis olles peene välimusega elektrik. Iga päev ikka lips, viigid ja ülikond.

Naiskolleegid esitsa muudkui piilusid ja kihistasid – aga ainult seni, kuni peen elektrik oli andnud esimese kirjaliku käsu.

Käsus seisis: "Ära remondi-da bumb."

* "Kolmas Arnold" on hüüdnimi, mille Looga endale ise võttis. Assotsiatsioonid kahe esimese Arnoldiga jäävad siinkohal igapäevase enese otsustada.